

BÀI THƠ VIẾT DƯỚI TRĂNG MƠ

(kính dâng Từ Mẫu - tặng các bạn đồng tâm cảnh)

Mẹ ơi, trăng sáng đêm nay
Con ngồi viết những dòng này dưới trăng
Trăng buồn nhớ ánh sao băng
Còn con nhớ mẹ, ai rằng buồn hơn ?
Đầu ghềnh, trăng đứng cô đơn
Con, thân én lẻ tũn hồn đường bay
Nhìn trăng nhớ dáng mẹ gầy
Nhớ tràn lên bút, nhớ đầy vào thơ
Vần thơ dù chẳng đợi chờ
Nhưng ngôn ngữ có tình cò thế đâu
Mà là nghĩa đậm ân sâu
Của tình mẫu tử nhiệm màu mẹ ơi ...
Mẹ dầu hạc nội mây trời
Nhưng nhân ảnh mẹ muôn đời trăng sao
Trong con, vẫn đó, dạt dào
Trái tim từ mẫu ngọt ngào nụ hoa
Mẹ ơi, ngày mẹ con ta
Sinh ly tử biệt quả là đớn đau
Hồn con tan nát, u sầu
Tim con gió bão, biển dâu quay cuồng
Tuổi hồng khăn trắng đầu thương
Và đời từ đây đoạn trường mẹ ơi
Đã hơn bốn chục năm rồi
Mỗi khi nhớ mẹ bồi hồi hồn thơ
Bài thơ viết dưới trăng mơ
Long lanh lệ nhớ thẫn thờ chợt rơi

Ngô Minh Hằng

2008

www.vietnamvanhien.net